

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
Кафедра філософії та культурології

РОБОЧА ПРОГРАМА

навчальної дисципліни РЕЛІГІЄЗНАВСТВО

Рівень вищої освіти перший (бакалаврський)

Спеціальність 034 Культурологія

Освітня програма Візуальне мистецтво та
менеджмент культурних проєктів

Навчально-науковий інститут культури і креативних індустрій

Київ - 2024 рік

РОЗРОБЛЕНО: Київський національний університет технологій та дизайну

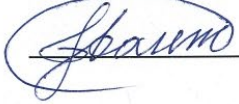
РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ:

Множинська Руслана Володимирівна, кандидат філософських наук, доцент
кафедри філософії та культурології

Схвалено Вченою Радою Навчально-наукового інституту культури і креативних індустрій

Протокол від « 2 » серпня 2024 року № 1

Директор Навчально-наукового інституту культури і креативних індустрій

Лідія МАКАРЕНКО

Обговорено та рекомендовано на засіданні кафедри філософії та культурології

Протокол від « 1 » серпня 2024 року № 1

Завідувач кафедри

Поліна ГЕРЧАНІВСЬКА

1 ОПИС ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, рівень вищої освіти	Характеристика дисципліни	
		денна форма здобуття вищої освіти	заочна форма здобуття вищої освіти
Кількість кредитів –	Галузь знань <u>03 Гуманітарні науки</u> (шифр та найменування)	обов'язкова	
Змістові модулі* – 3		Рік підготовки:	
Розділи** –		2 -й	2 -й
Індивідуальне науково-дослідне завдання -	Спеціальність <u>034 Культурологія</u> (код та найменування)	Семестр	
_____ (назва)		4 -й	4 -й
Загальна кількість годин – 90		Лекції	
Тижневих годин для денної форми аудиторних – 3 самостійної роботи здобувача вищої освіти – 5	Освітня програма <u>Візуальне мистецтво та менеджмент культурних проєктів</u> (назва)	12 год.	4 год.
		Практичні, семінарські	
		24 год.	2 год.
		Лабораторні	
		год.	год.
		Самостійна робота	
		54 год.	84 год.
Індивідуальне науково-дослідне завдання: _____ год.			
	Рівень вищої освіти <u>перший (бакалаврський)</u> (назва)	Вид підсумкового контролю: екзамен (семестр 4).	

* – кількість змістових модулів відповідає кількості семестрів;

** – при необхідності змістовий модуль може ділитись на розділи.

2 АНОТАЦІЯ ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль 1. Релігієзнавство як сфера гуманітарного знання.

Мета курсу – дати систематичний огляд питань, що стосуються сутності релігії як духовного, культурного, соціального феномену, суспільного функціонування інституціональних форм релігії, формування знань та вмінь, що дозволять відстоювати власну світоглядну позицію, зберігати та примножувати моральні, культурні цінності демократичного суспільства, поважати конфесійне різноманіття.

Результати навчання:

знати: знати та розуміти теоретичні підходи до визначення сутності релігії як суспільного явища і складової частини людської культури; структуру, функції та категорії релігієзнавства; історію виникнення та розвитку релігії; сучасні релігії, їх віровчення і культи в системі світової релігії. ФК-4 розуміти та інтерпретувати джерела культури (писемні, речові, візуальні) з урахуванням різних контекстів (історичного, соціального, антропологічного, політичного, релігійного, екологічного тощо). Розуміти сутність громадянських прав та свобод, дотримуватися принципів толерантності, рівності, відкритості та міжкультурної комунікації у професійній діяльності;

вміти: ЗК -3 мати здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел. Аналізувати, коментувати, узагальнювати наукові та аналітичні тексти релігієзнавчого характеру, розглядати релігію як історико-культурологічний феномен соціуму; вести публічну дискусію та підтримувати діалог з питань культури з фахівцями та нефхівцями;

здатен продемонструвати: знання сутності релігійного феномену, виявляти специфіку різних видів релігійних догматів, знання етичних, соціальних норм та прав людини; вміння аналізувати соціально та особистісно значущі світоглядні проблеми, приймати рішення на основі сформованих ціннісних орієнтирів;

володіти навичками: ЗК -6 цінувати та поважати різноманітності та мультикультурності. Критично мислити, вміти викладати у зрозумілий спосіб власні думки, здійснювати їх аргументацію; оцінювати соціокультурну та багатоконфесійну ситуації в Україні та сучасному світі; самостійного аналізу та оцінки особливостей суспільно-політичного життя та етикою громадських взаємин;

самостійно вирішувати: визначати, формулювати та аргументувати власну громадянську та професійну позицію щодо актуальних суспільних питань соціуму, відповідати за результати своєї праці, усвідомлювати власну причетність до вирішення суспільних протиріч, та збереження духовних цінностей культури.

Програмні результати навчання:

Знати та розуміти теоретичні підходи до визначення культури, її проявів та форм існування. Розуміти чинники культурної динаміки, принципи періодизації культурних процесів, їх специфічні риси та характеристики. Знати історію культури, основні історико-культурні епохи, виявляти специфіку культурного феномену в межах певного історичного етапу. Демонструвати знання з культурологічного категоріального апарату та основних першоджерел з культурологічної проблематики. ПРН-10 - розуміти сутність громадянських прав та свобод, дотримуватися принципів толерантності, рівності, відкритості та міжкультурної комунікації у професійній діяльності.

Необхідні навчальні компоненти (пререквізити, кореквізити і постреквізити): філософія, політологія та соціологія, етика та естетика, генезис культури.

Види навчальних занять: лекція, семінарське

Методи навчання:

словесні методи навчання: пояснення, розповідь, бесіда, навчальна дискусія, лекція, консультація

наочні методи: ілюстрування, демонстрування

практичні методи навчання: есе, презентація

Методи контролю: усний, письмовий, тестовий

Форми підсумкового контролю: екзамен (семестр 4).

Засоби діагностики успішності навчання: індивідуальні завдання, питання для модульного контролю, тести, питання для підсумкового контролю.

Мова навчання: українська

3 ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ

СЕМЕСТР 4

Змістовий модуль 1. Релігієзнавство як сфера гуманітарного знання.

Тема 1. Предмет, структура і завдання курсу «Релігієзнавство».

Релігієзнавство як галузь гуманітарного знання. Е.Тейлор – родоначальник релігієзнавства. Предмет, об'єкт і структура релігієзнавства. Теоретичне та історичне релігієзнавство. Філософія релігії. Соціологія релігії. Психологія релігії. Лінгвістичне релігієзнавство. Методологічні принципи релігієзнавства. Методи дослідження в релігієзнавстві. Релігієзнавство і теологія. Релігієзнавство та атеїзм. Практичний сенс релігієзнавства. Релігієзнавство як гуманітарна наука і навчальна дисципліна. Релігія як предмет філософського вивчення. Структура та функції релігії. Класифікації релігії: нормативна, географічна, етнографічна і лінгвістична, генетична, філософська, морфологічна. Структура релігії: релігійна свідомість, релігійний культ, релігійні організації. Релігія як сфера духовної культури. Соціологічний підхід до класифікації релігії: п'ятиетапна класифікація Р.Белла. Феноменологія релігії. Теологічно-філософський, психологічний та соціологічний підходи до дослідження релігії. Елементи та структура релігії, взаємозв'язок та взаємодія релігії та інших галузей культури.

Тема 2. Первісні форми релігії.

Поняття первісні форми релігії. Загальна характеристика первісних форм релігії. Родоплемінні культи: магія, фетишизм, анімізм, тотемізм, шаманізм та знахарство. Історичні підходи до визначення релігії. Етимологія терміну «релігія». Богословське та світське визначення релігії. Концепції релігії. Теорії походження релігії. Природа релігії. Віра у надприродне – головна ознака будь-якої релігії. Особливості віри у надприродне. Структура релігії. Релігійна свідомість та її рівні. Релігійні уявлення. Релігійні почуття. Культова та позакультова релігійна діяльність. Релігійний культ. Релігійні організації: церква, секта, деномінація, харизматичний культ. Функції релігійних організацій. Релігія в життєдіяльності особи та суспільства. Функції релігії.

Тема 3. Язичництво.

Язичництво - загальнолюдський комплекс світоглядів, вірувань, обрядів. Давньослов'янський пантеон. Релігійні вірування праукраїнців. Українська демонологія. Давньогрецька міфологія. Етнічні релігії. Релігійні вірування Давньої Індії. Давньоіндійська релігія – ведична доба, брахманізм. Упанішади. Індуїзм : віровчення, культ, основні напрямки. Походження релігії: богословське та наукове пояснення. Класифікація релігій. Політеїзм. Монотеїзм. Загальна характеристика релігій світу. Ранні форми релігії (родоплемінні): тотемізм, фетишизм, магія, анімізм, аніматизм, анімалізм, шаманство, культ предків. Особливості національних релігій. Ранні національні релігії (етнічні релігії). Пізні національні релігії (етнодержавні релігії). Світові релігії. Нетрадиційні релігії, нові релігійні рухи. Загальна характеристика релігійних систем стародавніх систем вірувань. Релігії Месопотамії, Стародавнього Єгипту, Греції та Риму. Вірування давніх кельтів та германців. Стародавні організовані системи релігії. Теократія та культи царів: Єгипет та Вавилон.

Тема 4. Пізні національні релігії.

Іудаїзм. Іудаїзм – особливості догматики і культу. Священні книги іудаїзму :Тора, Танах, Талмуд. Філософські і моральні принципи іудаїзму. Іудейські обряди та свята. Напрями та течії в іудаїзмі. Особливості становлення та характерні риси етнодержавних релігій.

Тема 5. Національні релігії Давньої Індії.

Релігії Давньої Індії - Індуїзм, Джайнізм, Сикхізм. Передумови виникнення буддизму в межах ведичної традиції. Біографія принца Сідгартти. Пробудження Будди та проповідь основних етико-релігійних ідей. Чотири шляхетні істини. Доктрина анатмавади (не-душі) та мінливість всесвіту. Поняття дгарми. Укладення Палійського канону. Напрями буддизму: Тгеравада, Магаяна та Ваджраяна. Адаптація та набуття нових рис буддизму. Методологічні проблеми дослідження шкіл буддизму на Заході. Феномен «західного буддизму».

Головні особливості розвитку та релігійної системи індуїзму. Віровчення та культ індуїзму. Напрямки індуїзму. Особливості джайнізму. Сикхізм – впливова релігійна течія сучасної Індії Буддизм та природознавство: точки перетину. Тантричні традиції тибетського буддизму. Буддизм та бойові мистецтва. Політична ситуація із Тибетом.

Тема 6. Національні релігії Стародавнього Китаю.

Конфуціанство і Даосизм національні релігії Китаю. Філософсько-етичні та релігійні засади конфуціанства. Особливості культу в даосизмі. Вчення про Сяо. Ритуалізм. Практика різноманітних передбачень. Книга Іцзин — Книга Змін. Елітарний характер конфуціанства.Феномен китайського універсалізму.

Тема 7. Синтоїзм – традиційна релігія Японії.

Синтоїзм – національна релігія японців. Культова система синтоїзму. Священна книга Кодзікі. Віра у духів і богів Камі. Культ імператора. Імператор - посередник між богом і людьми. Синтоїстські святилища. Синтоїзм в історії Японії (різновиди синто: імператорський, храмовий, сектантський, народний).

Тема 8. Пізні національні релігії. Зороастризм, парсизм.

Перша профетична релігія – зороастризм. Ідеї боротьби двох сил, воскресіння мертвих та потойбічної віддаки. Виникнення нової етичної парадигми. «Регіональні особливості східних релігій». Релігія зороастрійців. Характерні риси культури Ахеменідської Персії. Матеріальна культура. Давньоперські вірування. Освіта та наукові знання. Релігійно-міфологічний світогляд. Зороастризм. Культ Мітри. Маніхейство. Мадзакізм. Література Стародавнього Ірану. «Авеста». Архітектура та мистецтво. Культура Фінікії, Сирії та Палестини у давнину: загальні ознаки. Матеріальна культура. Фінікійські вірування.

Тема 9. Світові релігії. Буддизм.

Буддизм – найдавніша світова релігія. Соціально-економічні та історичні умови виникнення буддизму. Будда як історична особа. Світоглядні основи буддизму. Вчення Будди про “чотири благородні істини” – основа віровчення буддизму. Трипітака – священна книга буддизму. Морально-етичні принципи буддизму. Буддійський пантеон та культ. Основні напрями, течії. Тхеравада. Хінаяна. Махаяна. Ваджраяна. Ламаїзм – тибетський буддизм. Дзен (чань) - буддизм. Буддизм у сучасному світі.

Тема 10. Християнство, його виникнення і сучасний стан.

Виникнення та еволюція християнства. Соціально-історичні передумови виникнення християнства. Ісус Христос – засновник християнства. Джерела християнського віровчення. Особливості віровчення раннього християнства. Біблія – священна книга християн. Хрест – священний знак християн. Утворення християнської церкви. Розколи у християнстві: причини та наслідки. Символ віри. Християнські таїнства. Особливості календаря християнських свят. Християнські свята. Особливості віровчення та культу православ'я. Віросповідні, культові та організаційні особливості католицизму. Виникнення протестантизму, його основні риси. Особливості ранніх течій протестантизму – лютеранства, кальвінізму, англіканства. Пізній протестантизм. Тенденції в сучасному протестантизмі. Історія та сучасний стан релігій в Україні. Дохристиянські вірування українського народу. Головні дохристиянські боги. Початок християнства на українських землях. Хрещення України – Русі. Головні етапи розвитку християнства в Україні. Зв'язок релігійного і національного в етноісторичному розвитку України. Поліконфесійний склад населення України. Римо-католицька церква.

Протестантські релігійні об'єднання та громади. Географічна мережа віруючого населення України. Неорелігії в Україні. Релігія в українській діаспорі.

Тема 11. Іслам. Виникнення і віровчення.

Іслам: особливості віровчення і культу. Формування і поширення ісламу як світової релігії. Засновник ісламу пророк Мухаммед. Джерела ісламу. Коран – священна книга мусульман. Віровчення ісламу. Шаріат. Свята, звичаї та обряди ісламу. Напрями, течії ісламу: сунізм та шиїзм. Іслам у сучасному світі.

Тема 12. Релігія як соціальне явище і складова частина духовної культури людства.

Проблеми релігійного розвитку людства на сучасному етапі Духовне життя людини в умовах глобалізації. Поняття «неорелігії», «нетрадиційні релігії», «неоязичництво», «синтетичні релігії», «комерційні культи». Сучасні форми окультизму. Орієнталістські рухи (теософія, вчення Рерихів, рух Харе Кришна). Релігійні системи та секти деструктивної спрямованості (церква Сайєнтології, Свідки Єгови, Церква Муна, «Біле братство», «Богородичний центр»). Псевдобіблійні (псевдоевангельські) секти (неоп'ятидесятники, Свідки Єгови, мормони). Рух «Нова ера» («Ньюейдж»), «Нове покоління».

4 СТРУКТУРА ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів (розділів) і тем	Кількість годин														
	Денна форма здобуття вищої освіти								Заочна форма здобуття вищої освіти						
	усього	у тому числі:						усього	у тому числі:						
		л	пр	лаб	сем	інд	СРС		л	пр	лаб	сем	інд	СРС	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
Освітній компонент 1															
Семестр 4 Змістовий модуль 1. Релігієзнавство як сфера гуманітарного знання.															
Тема 1. Предмет, структура і завдання курсу «Релігієзнавство».		1			2		4		2						
Тема 2. Первісні форми релігії.		1			2		4		2			2			5
Тема 3. Язичництво.		1			2		6								5
Тема 4. Пізні національні релігії.		1			2		4								10
Тема 5. Національні релігії Давньої Індії.		1			2		6								10
Тема 6. Національні релігії Стародавнього Китаю.		1			2		4								10
Тема 7. Синтоїзм – традиційна релігія Японії.		1			2		4								10
Тема 8. Пізні національні релігії. Зороастризм, парсизм.		1			2		4								10
Тема 9. Світові релігії. Буддизм.		1			2		4								10
Тема 10. Християнство, його виникнення і сучасний стан.		1			2		6								8

Тема 11. Іслам. Виникнення і віровчення.		1			2		4						4
Тема 12. Релігія як соціальне явище і складова частина духовної культури людства.		1			2		4						2
Всього годин за дисципліною	90	12			24		54	90	4			2	84

5 СЕМІНАРСЬКІ ЗАНЯТТЯ

№ з/п	Назва теми семінарського заняття	Кількість годин
1	Предмет, структура і завдання курсу «Релігієзнавство».	2
2	Первісні форми релігії.	2
3	Язичництво.	2
4	Пізні національні релігії.	2
5	Національні релігії Давньої Індії.	2
6	Національні релігії Стародавнього Китаю.	2
7	Синтоїзм – традиційна релігія Японії.	2
8	Пізні національні релігії. Зороастризм, парсизм.	2
9	Світові релігії. Буддизм.	2
10	Християнство, його виникнення і сучасний стан.	2
11	Іслам. Виникнення і віровчення.	2
12	Релігія як соціальне явище і складова частина духовної культури людства.	2
Всього		24

6 САМОСТІЙНА РОБОТА

№ з/п	Види робіт	Кількість годин
1	Підготовка до семінарських занять	15
2	Опрацювання проблем, які не викладаються на лекціях	15
3	Підготовка до всіх видів контролю	6
4	Індивідуальні завдання (ІЗ) <i>есе, презентації, реферати, творчі роботи, захист ілюстрацій до тем та ін.</i>	18
Всього		54

8 РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Приклад для екзамену

Поточне оцінювання та самостійна робота*												Презентації	МК** (тестовий)	Екзамен	Сума
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	T11	T12				
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	10	20	10	100

* - 50 % балів відводиться за СРС (за кожною темою);** - кількість модульних (тестових) контролів визначає викладач;

***- нормативне значення, корегування недопускається.

Розподіл балів з дисципліни

Види оцінювання	T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	T11	T12	Усього
Виступ на семінарі	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	60
Індивідуальні завдання (презентації, есе)									5		5		10
Модульний контроль	20												20
Екзамен	10												10
Всього з дисципліни													100

Критерії оцінювання виступу (доповіді) на семінарі

5 балів ставиться за вичерпну, точну відповідь. Здобувач освіти виявив всебічні, систематичні і глибокі знання з теми/питання, вміння послідовно та логічно викладати відповідь, ознайомлений з основною та додатковою літературою, рекомендованою програмою, демонструє засвоєння взаємозв'язку основних понять дисципліни і їх значення для набутої професії, вміння проводити причинно-наслідкові зв'язки, аргументувати свою позицію та робити самостійні висновки.

4 бали ставиться за відповідь, що виявляє впевнене знання основних понять, необхідних для розкриття змісту відповідного питання, вміння викладати матеріал послідовно та грамотно. У відповіді можливі окремі недоліки у формулюванні висновків. Здобувач освіти засвоїв навчальний матеріал у повному обсязі, опрацював основну літературу, рекомендовану програмою, засвідчив систематичний характер знань із дисципліни і здатний до їх самостійного поповнення й оновлення у процесі подальшої навчальної роботи і професійної діяльності.

3 бали ставиться за відповідь, у якій матеріал розкритий переважно правильно, але схематично чи недостатньо повно, з відхиленнями від послідовності викладу, немає повноцінних узагальнень та висновків.

2 бали ставиться, якщо здобувач освіти у відповіді виявляє незнання чи неправильне розуміння основних понять, необхідних для розкриття змісту відповідного питання, виявляє неготовність відповісти на уточнюючі питання, припустився принципових помилок у виконанні передбачених програмою завдань.

Критерії оцінювання доповнення під час семінару

3 бали - доповнення змістовне, ґрунтовне, конструктивно доповнює обговорення теми;

2 бали – доповнення змістове;

1 бал – доповнення містить інформацію, яка суттєво не розширює дискусію.

Критерії оцінювання презентації

Максимальна кількість балів за презентацію – 5 балів. Основними критеріями оцінки презентації є:

- Структура. Презентація повинна містити: титульний слайд, вступ, змістовну частину, висновки та перелік використаних джерел. Кількість слайдів має відповідати змісту та тривалості виступу (під час захисту).
- Зміст. Презентація повинна містити повну, вичерпну інформацію з теми. Матеріал має бути поданий логічно та послідовно, передбачає орфографічну та пунктуаційну грамотність.
- Наочність. Ілюстрації презентації мають бути гарної якості, текст легко читатися.
- Дизайн. Оформлення слайдів має відповідати темі, слугувати сприйняттю матеріалу.
- Вимоги до виступу під час захисту презентації. Здобувач освіти має вільно володіти змістом презентації, чітко та грамотно викладати матеріал, відповідати на поставлені питання викладача та аудиторії.

Критерії оцінювання відповіді під час усного опитування

5 балів – відповідь повна, концептуальна, послідовна, з креативним використанням загальних соціально-гуманітарних знань; з поглибленням у сучасний інтелектуальний та соціокультурний контекст, використанням основної та додаткової літератури, з визначенням категорій та понять, з відповіддю на додаткові та уточнюючі питання.

4 бали – відповідь достатня, концептуальна, послідовна, з визначенням категорій та понять, з використанням основної літератури, з відповіддю на уточнюючі питання.

3 бали – відповідь містить неповне, фрагментарне розкриття проблеми, з частковим використанням основної літератури, артикуляція відповіді поза концептуальним контекстом, містить суттєві неточності.

1-2 бали – відповідь фрагментарна, еkleктична, не відповідає темі, містить суттєві помилки, без використання основної та додаткової літератури, артикуляція відповіді з гаджета.

Критерії оцінювання есе

5 балів - здобувач освіти самостійно будує послідовний, повний текст, вправно формулює тезу; аргументовано, чітко висловлює власну думку, зіставляє її з думками інших, уміє пов'язати обговорюваний предмет із власним життєвим досвідом, наводить доречні й переконливі аргументи для обґрунтування тієї чи іншої позиції з огляду на необхідність розв'язувати певні життєві проблеми; приклади конкретизовані; робота відзначається багатством словника, точні-

стю слововживання, стилістичною єдністю, граматичною різноманітністю; висновок відповідає запропонованій темі й впливає зі сформульованої тези, аргументів і прикладів.

4 бали – здобувач освіти самостійно будує послідовний, повний, логічно викладений текст; формулює тезу, що відповідає запропонованій темі; загалом розкриває тему, висловлює основну думку; наводить декілька доречних аргументів та прикладів; вдало добирає лексичні засоби; висновок відповідає запропонованій темі; проте тезу чітко не сформульовано, відсутня виразна особистісна позиція, належна її аргументація тощо.

3 бали - здобувач освіти самостійно створює достатньо повний, зв'язний, з елементами самостійних суджень текст, формулює тезу, яка відповідає запропонованій темі; наводить один доречний аргумент; вдало добирає лексичні засоби; висновок відповідає запропонованій темі; робота містить недоліки: відхилення від теми, порушення послідовності її викладу; висловлювання не завжди конкретне, просторовий виклад міркувань, не підкріплених фактичним матеріалом, нелогічне розташування абзаців, переходи між ними не є вмотивованими; основна думка не аргументується.

2 бали - роботі властива поверховість висвітлення теми, не простежується основна думка, відносно струнка побудова твору, середній рівень словникового запасу, бракує стильової єдності, зв'язності й цілісності тексту, урізноманітнення потребує лексичне та граматичне оформлення роботи; теза не відповідає запропонованій темі; не наведено жодного аргументу.

Критерії оцінювання модульного контролю

На модульний контроль відводяться 20 питань, кожне запитання оцінюється по 1 балу, кількість наданих здобувачем вищої освіти правильних відповідей на запитання і формують його загальну оцінку з модульного контролю

Критерії оцінювання підсумкового контролю (екзамена)

На екзамен відводяться 20 питань, кожне запитання оцінюється по 0,5 бала, кількість наданих здобувачем вищої освіти правильних відповідей на запитання і формують його загальну оцінку з підсумкового контролю (екзамена)

Відповідність шкал оцінок якості засвоєння навчального матеріалу

Оцінка за національною шкалою для екзамену, КІІ, КР /заліку/	Оцінка в балах	Оцінка за шкалою ECTS	Пояснення
Відмінно/ зараховано	90-100	A	Відмінно (відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок)
Добре/ зараховано	82-89	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
	74-81	C	Добре (в загальному вірне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)
Задовільно/ зараховано	64-73	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
	60-63	E	Достатньо (виконання відповідає мінімальним критеріям)
Незадовільно/ незараховано	35-59	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
	0-34	F	Незадовільно (з обов'язковим повторним вивченням дисципліни)

9 Політика курсу

9.1. Політика щодо організації аудиторних та позааудиторних занять:

9.1.1. Здобувач освіти повинен дотримуватися правил відвідування занять в КНУТД, етики поведінки (не запізнюватися на заняття, не заважати викладачеві та іншим студентам на заняттях, вимикати на занятті мобільні телефони та інші цифрові електронні пристрої або перевести їх у беззвучний режим).

9.1.2. Здобувачі освіти мають право робити аудіо або відео запис лекції та семінарського заняття лише за письмовим погодженням з викладачем. Здобувач освіти не має права розміщувати запис лекції чи семінарського заняття на веб-сайті чи іншому сторонньому ресурсі без письмової згоди викладача.

9.1.3. Під час організації освітнього процесу з використанням дистанційних технологій навчання в умовах карантину поточний (тематичний), модульний, підсумковий семестровий контроль (екзамен) може здійснюватись віддалено, з використанням інформаційно-комунікаційних технологій для всіх здобувачів вищої освіти незалежно від форми, за якою вони здобувають вищу освіту (очної (денної), заочної, дистанційної).

9.2. Політика щодо оцінювання академічних досягнень здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни

9.2.1. До модульного контролю допускаються здобувачі вищої освіти, які виконали індивідуальний навчальний план, тобто передбачені в конкретному змістовому модулі всі види навчальної роботи; до підсумкового контролю допускаються здобувачі освіти за умови проходження модульного контролю. Оцінювання академічних досягнень здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни здійснюється на основі накопичення балів поточного (тематичного), модульного та підсумкового контролів.

9.2.2. Якщо здобувач освіти набрав достатню кількість балів (60 і більше) за сумою оцінок з окремих змістових модулів, він може бути звільненим від екзамену, а набраний ним сумарний бал переводиться в оцінку за національною чотирибальною шкалою, за стобальною шкалою та шкалою ЄКТС. Здобувачі вищої освіти, які за результатами рубіжного контролю набрали 60 і більше балів, але не погоджуються з результатом і бажають підвищити свою успішність, мають право складати екзамен.

9.2.3. У разі не підтвердження на екзамені оцінки рубіжного контролю, науково-педагогічний працівник має право виставити здобувач освіти оцінку підсумкового (екзаменаційного) контролю, яка є нижчою за рубіжний контроль.

9.2.4. Допускається визнання результатів навчання здобувачів вищої освіти, отриманих у неформальній (інформальній) освіті, а саме оцінювання робіт за тему змістового модуля за наявності сертифікату з теми або суміжних напрямів, отриманого на платформах масових відкритих онлайн курсів/навчальних центрів/програм академічної мобільності тощо.

9.2.5. Допускається перезарахування робіт, виконаних під час академічної мобільності здобувача вищої освіти

9.3. Політика щодо дедлайнів та перескладання:

9.3.1. Відпрацювання пропущених занять відбувається згідно з графіком відпрацювання та консультацій, який затверджений на кафедрі сценічного мистецтва і культури. В разі несвоєчасного виконання робіт бали за виконані завдання знижуються.

9.3.2. Перенесення терміну здачі робіт/перездача можливі з поважних причин: лікарняний, академічна мобільність.

9.3.3. Здобувачі вищої освіти, які за результатами семестрового контролю мають академзаборгованість з дисципліни, повинні її ліквідувати до початку наступного семестру. За поданням декана факультету цей термін, як виняток, може бути продовжений ректором Університету.

9.3.4. Повторне складання екзамену здійснюється відповідно до графіка ліквідації заборгованості, як правило, науково-педагогічному працівникові, що проводив екзамен перший раз. При повторному отриманні незадовільної оцінки наступний екзамен приймає

комісія, яка створюється деканом факультету.

9.3.5. Перескладання екзамену з навчальної дисципліни з метою підвищення оцінки допускається, як виняток, за заявою здобувача освіти на ім'я ректора Університету за погодженням декана факультету/ директора інституту, завідувача кафедри. підтримане студентським самоврядуванням.

9.3.6. Планування та проведення контрольних заходів здобувачів вищої освіти регламентується «Положенням про порядок і методику рейтингового оцінювання академічних досягнень студентів КНУТД».

9.3.7. Науково-педагогічний працівник приймає екзамен при наявності самого здобувача освіти, відомості, підписаної деканом, залікової книжки та індивідуального навчального плану студента.

9.4. Політика щодо академічної доброчесності:

9.4.1. Обов'язкове дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти, а саме:

- самостійне виконання всіх видів робіт, завдань, форм контролю, передбачених робочою програмою даної навчальної дисципліни;
- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

9.4.2. У разі виявлення списування чи плагіату при виконанні завдання (роботи), робота здобувача освіти не враховується.

9.5. Політика щодо академічної мобільності:

9.5.1. Академічна мобільність – це можливість здобувачів освіти навчатися, стажуватися в іншому закладі вищої освіти на території України чи поза її межами. Формами академічної мобільності згідно Положення про академічну мобільність учасників освітнього процесу Київського національного університету технологій та дизайну (затвердженого Вченою радою КНУТД від 22.03.23, протокол №7) є:

для учасників академічної мобільності, які здобувають освітній ступінь фахового молодшого бакалавра, бакалавра:

9.5.1.1. навчання за освітніми (освітньо-професійними) програмами кредитної або ступеневої академічної мобільності;

9.5.1.2. мовне стажування (удосконалення рівня практичного володіння іноземною мовою в певній професійній діяльності або галузі знань);

9.5.1.3. навчально-наукове стажування (діяльність, спрямована на набуття практичного досвіду на основі досліджень та формування нових професійних компетентностей у психолого-педагогічній, науково-дослідній, організаційно- управлінській діяльності в межах певної спеціальності/галузі знань);

9.5.1.4. наукове стажування;

9.5.1.5. практика (отримання досвіду професійної діяльності в галузі майбутньої, наявної, суміжної спеціальності під керівництвом працівників закладу освіти (наукової установи) з метою формування фахових компетентностей та навичок у реальних, у тому числі виробничих, умовах для прийняття самостійних рішень у практичній діяльності, оволодіння методами, формами організації та засобами праці в певній професійній діяльності або галузі знань);

9.5.1.6. інші форми (участь у семінарах, конференціях, виступи та публікації в межах певної спеціальності/галузі знань тощо), що не суперечать законодавству.

9.6. Оскарження оцінювання здобувачів освіти можливе в таких випадках:

Оскарження оцінювання здобувачів освіти можливе під час відповіді на семінарських заняттях. Якщо здобувач освіти не погоджується з балами, то він повідомляє про це викладачу. Здобувач освіти може підвищити бал, якщо він у присутності групи без додаткових джерел дав повну відповідь на три запитання з проблем, що розглядалися на занятті. Якщо здобувач освіти не дав відповідь на два запитання з трьох, то отриманий бал знижується.

10 МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Конспект лекцій.
2. Тестові завдання.
3. Релігієзнавство: Методичні вказівки, плани семінарських занять та завдання для самостійної роботи студентів всіх спеціальностей. Упор., Множинська Р.В. – К.: КНУТД, 2009. – 19с.
4. Релігієзнавство. Методичні вказівки до самостійної роботи для студентів денної, заочної та дистанційної форми навчання / Укладач: Множинська Р.В. К: КНУТД, 2024. 23 с.

11 РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Академічне релігієзнавство (за ред. А.Колодного) К, 2020.
2. Релігієзнавчий словник (за ред. А.Колодного і Б.Лобовика) К., 2019.
3. Релігієзнавство: предмет, структура, методологія (за ред. А.Колодного і Б.Лобовика) К. 2020.
4. Релігієзнавство. Навч. Посібник. За ред. С. Бублика, К., 2018.
5. Феномен релігії. Збірник. К., 2016.
6. Колодний А. Феномен релігії: природа, структура, функціональність, тенденції. - К., 2019.
7. Бодак В. Релігійна обрядовість: соціальні функції. К., 2021.
8. Релігієзнавство як навчальна дисципліна. Наук, записки Тернопільського педуніверситету. Серія: Історія. - Тернопіль, 2020.
9. Яроцький П. Релігієзнавство. К., 2017.
10. Колодний А. та ін. Релігієзнавство. - К., 2019.
11. Хміль Т.В. Проблема духовності в етико-релігійному вченні Лева Силенна: Дисертація на здобуття вченого ступеню Кандидата філософських наук.- Дніпропетровськ. - 2021.
12. Ходькова Л.П. Релігієзнавство. - Львів: Афіша, 2020.Християнство:
13. Ісіченко Ігор, архієп. Загальна церковна історія. - Харків, 2021.
14. Павленко П. Ісус Христос - постать історії. - Біла Церква, 2002.
15. Павленко П. Платон і християнство. - Біла Церква, 2001.
16. Саган О. Вселенське православ'я: суть, історія, сучасний стан. - К., 2004.

Християнство

1. Християнство і мораль. Наук, збірник (за ред. А.Колодного і А.Гудими). - К.-Т., 2001.
2. Християнство і особа. Наук, збірник (за ред. А.Колодного і А.Гудими). -К.-Т., 2000.
3. Християнство і проблеми сучасності. Наук, збірник (за ред. А.Колодного і П.Яроцького). - К., 2020.
4. Християнство: контекст світової історії та культури. Наук, збірник (за ред. А.Колодного і П.Яроцького). - К., 2000.

Іслам:

1. Еспозіто Джон. Ісламська загроза. Міф чи реальність? - Львів 2004.
- Релігія на теренах України
- Десятитомник "Історія релігії в Україні":
 1. Том I. Дохристиянські вірування. Прийняття християнства (заред. Б.Лобовика). -К., 1996 (Передрук тому в Канаді в 1998 р.).
 2. Том II. Українське Православ'я (за ред. П.Яроцького). -К., 1997.
 3. Том III. Православ'я в Україні (за ред. А.Колодного і В.Климова). - К., 1999.
 4. Том VI. Католицизм в Україні (за ред. П.Яроцького). - К., 2001.
 5. Том V. Протестантизм в Україні (за ред. П.Яроцького). - К., 2002.
 6. Том VI. Протестантизм в Україні (за ред. П.Яроцького). - К. 2006.
 7. Том VII. Релігійні меншини України (за ред. А.Колодного). - К. (буде).
 8. Том VIII. Нові релігії України (за ред. А.Колодного і О.Сагана). К. (буде).
 9. Том IX. Релігія в українській діаспорі (за ред. А.Колодного). - К. (буде).
 10. Том X. Релігія і Церква років незалежності України (за ред. А.Колодного). - К., 2003.
 - 11.Литвинов Володимир. „Католицька Русь”. Історико-філософський нарис. – К., 2005.
 - 12.Оріховський Станіслав. Твори. Перекл. з лат. Володимира Литвинова. – Дніпро, 2004.
 13. Арсен Річинський - ідеолог Українського Православ'я. Наук, збірник. - К.-Т., 1998.
 14. Множинська Р.В. Релігійно-філософські погляди Станіслава Оріховського. – К., 2007.
 15. "Берестя - 1596" в контексті історії українства (за ред. А.Колодного і А.Гудими). -К -Т., 1996.
 16. Боги Тавриды. История религии народов Крыма. Сборник (под ред. А.Хлушака А.Колодного). -К.-С, 1997.
 - 17.Войтович. Українська міфологія . – Київ «Либідь» 2002.
 18. Галина Лозко Українське язичництво. К., 1994.
 19. Дохристиянські вірування. Прийняття християнства (за ред. Б.Лобовика). Історія релігії в Україні,- Том. I. - К., 1996 (Передрук тому в Канаді в 1998 р.).
 20. Духовність - народів (до 110-річчя А.Річинського). Наук, збірник (за ред. А.Колодного і А.Гудими). - К., 2002.
 21. Єленський В. та ін. Релігійне життя в Україні: стан, проблеми, шляхи вирішення. -К., 1996.
 22. Історія православної церкви в Україні (за ред. А.Колодного і П. Яроцького). - К., 1997.
 23. Лобовик Б. Вірування давніх українців та їх пращурів. - К., 1996.
 24. Митополит Іларіон. Дохристиянські вірування українського народу,- К., 1992.
 - 25.. НадтокаГ. Православна Церква в Україні 1900-1917 рр.-К., 1998.
 26. Недавні О. Греко-католицизм в контексті духовного самовизначення українців між християнським Сходом і Заходом. - К., 2000.
 27. Нові релігії в сучасній Україні. Наук, збірник. - К., 2000.
 28. Новітні релігійні рухи в Європі та Україні. Матеріали Круглого столу. - К., 2006
 29. Огієнківські читання. Наук, збірник. -К., 1997.
 30. Переяслав - 1654 в історії Української Церкви. Наук, збірник (за ред. А.Колодного і А.Гудими) - К.-Т., 2003.
 31. Петро Могила і сучасність. Збірка. - К., 1996.
 32. Релігія в контексті реалій сьогодення. -К., 1996.
 33. Річинський А. Проблеми української релігійної свідомості (за ред. А.Колодного і О.Сагана). - Тернопіль, 2000; Тернопіль, 2002.
 36. Стоколос Н. Конфесійно-етнічні трансформації в Україні. - К., 2003.
 37. Українська Церква між Сходом і Заходом (за ред. П.Яроцького). - К., 1999.
 38. Феномен Петра Могили (за ред. В.Климова). -К., 1996.
 39. Филипович Л, Дудар Н. Нові релігійні течії України: огляд, документи, переклади. -К.,2001.

Свобода суспільство, релігія, держава, церква.

1. Актуальні питання соціально-значущої діяльності Церков і релігійних організацій в Україні. Наук, збірник (за ред. В.Бондаренка і А.Колодного). - К, 2004.

2. Виконання обов'язків та зобов'язань України, що впливають із її членства в Раді Європи. Збірник матеріалів круглого столу. - К., 2006.
3. Державно-церковні відносини в Україні: регіональні аспекти. Наук, збірник (за ред. А.Колодного). - Хм., 2003.
4. Екуменізм і проблеми міжконфесійних відносин в Україні. Наук, збірник, (за ред. А.Колодного, П.Яроцького і О.Сагана) - К., 2001.
5. Мораль. Релігія. Освіта. Збірник наук. ст. - К., 2005.
6. Новітні релігійні рухи в Європі та Україні. Матеріали Круглого столу. - К., 2006
7. Правові основи свободи совісті і релігії та релігійних організацій: Міжнародні та українські правові документи (витяги). Упорядник, автор передмови і приміток к.ф.н. Бабій М.Ю.-К, 2002..
8. Правові основи свободи совісті, релігії та релігійних організацій. Збірник документів. За ред. М.Бабія. - К., 2002.
9. Про свободу совісті, релігії і переконань. Збірник документів (за ред. М.Бабія). - К., 1996.

Інтернет-ресурси

<https://nlu.org.ua/> Національна бібліотека України імені Ярослава Мудрого
<http://nbuv.gov.ua/> Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського
<http://Biblio.knutd.com.ua> сайт бібліотеки Київського національного університету технологій та дизайну

ПОГОДЖЕНО

Завідувач кафедри _____ Т. Е. Термачевська
(назва кафедри) (підпис) (Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)
« 1 » _____ 2024 р.

Завідувач кафедри _____
(назва кафедри) (підпис) (Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)
« » _____ 2024 р.

Завідувач кафедри _____
(назва кафедри) (підпис) (Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)
« » _____ 2024 р.